

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.42. Carolus tertio Romam proficiscitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

& Jambertus Archiepiscopus Cantuariensis cum ceteris illius Regionis Episcopis. Lecti sunt ibidem iidem Synodi Calcuthensis Canones, & ex Latino in linguam Teutonicam explicati, ut intelligere omnes possent. Hos se observaturos promiserunt omnes, subscripseruntque, primo Jambertus Archiepiscopus, tum Rex Offa, Episcopi tredecim, Abbates quatuor, Duces tres, & unus Comes. Ita hæc duo Concilia loco Synodi universalis totius Angliæ fuere. Legati datis litteris, & insertis Canonibus Hadriano Papæ omnium actorum rationem reddiderunt. At in illa epistola dicunt, a temporibus S. Augustini Episcopos Romanos præter se nunquam in Angliam fuisse missos; unde produnt, sibi Missionem S. Theodori fuisse ignotam.

Sæcul. VIII.
A. C. 787.

Sup. lib.
XXXIX.
p. 43.

§. XLII.

Carolus tertio Romam proficiscitur.

Interim Rex Carolus, profectioe tertia in Italiam suscepta, ibidem hyemem transegerat. Roma deinde Capuam contendens, ut Arigisum Ducem Beneventanum ad obediendum compelleret, initis tamen pactis in fidem recepit, ne diuturno bello Episcopatus & Monasteria vastarentur. In illo itinere quibusdam Ecclesiis videlicet Monasterio S. Vincentii

tii

Sæcul. VIII.
A. C. 787.

Lauresh. ap.
Coint. ann.
787.
Don. Lud.
an. 787.

tii ad Vulturum, Monasterio Cassinensi, & Ecclesiæ Cathedrali Beneventanæ, Privilegia concessit, Romamque reversus Festum Paschale, quod hoc anno 787. in octavum diem Aprilis incidebat, celebravit, atque ad Donationem Papæ antea factam urbes, quibus nuper Ducem Beneventanum exuerat, nempe Soram, Arces, Aquinum, Arpos, Theanum, & Capuam addidit.

Ann. Loisel.
787.

Cum Thassilo Dux Baviaræ, quodam Episcopo, & Abbate Romam missis, Summum Pontificem rogasset, ut Regem, jure merito iratum, sibi reconciliaret, Rexque id Papæ precibus dare vellet, Thassilonis Legati edixerunt, non esse sibi datam potestatem fœderis conditiones pangendi; qua perplexa agendi ratione Papa offensus, in Thassilonem & conscios Anathema pronunciavit, si, quod Regi jurasset, non servaret, & declaravit, hoc Duce in contumacia perseverante Regem ipsiusque exercitum innocentem futurum a cædibus, incendiis, ceterisque cladibus, quas bellum in Baviarâ secum tracturum esset. Hic prima vice noto, Papam de belli justitia pronunciasse.

vit. per Mon.
Engol. ann.
787.

Dum Festa Paschalia celebrantur, oriuntur rixæ inter Cantores Romanos & Gallos, his dicentibus, elegantiorum esse cantum suum, & Romanis contenti-

dentibus, tantum apud se talem fuisse Sæcul. VIII.
 conservatum, qualem S. Gregorius do- A. C. 787.
 cuisset, a Gallis vero fuisse corruptum.
 Hac lite ad Regem delata Galli Regis sui
 patrocinio nixi acrius in Romanos inve-
 hebantur, qui e contra sua scientia & S.
 Gregorii Auctoritate freti adversariis
 ignorantiam & rusticitatem exprobra-
 bant. Cum itaque iurgiorum non esset
 finis, Rex e Cantoribus suis quæsit:
*Edicite! ubi puriores aquæ esse solent, in
 fonte vel in rivo?* Iphis fatentibus purio-
 rem esse fontem, reposuit Rex: *Ergo
 fontem repetite, nempe S. Gregorii insti-
 tutionem; quippe extra dubium est, vos
 tantum Ecclesiasticum depravasse.* Pe-
 titque a Papa cantores, qui ei dedit
 Theodorum & Benedictum atque Anti-
 phonaria S. Gregorii ipsius Hadriani Pa-
 pæ manu more Romano notata. Unde
 dispicimus, jam illa ætate in cantu usum
 notarum viguisse. Rex in Franciam re-
 versus ex Cantoribus alterum dedit Me-
 tensibus in Austrasia, alterum Suesionen-
 sibus in Neustria jubens, ut in omnibus
 Franciæ Civitatibus Cantorum Magistri
 eorum se disciplinæ subjicerent, iisque
 Antiphonaria, quæ plurimi pro suo arbi-
 trio corruerant, traderent emendanda.
 Ita omnes Cantores Franci Notas Roma-
 nas didicerunt, quæ exinde Notæ Fran-
 corum dictæ sunt. At guttur obdura-
 tum

Sæcul. VIII.
A. C. 787.

tum & barbara pronuntiatio prohibebant, ne voces tremulas, secabiles, & molliores perite exprimerent. Ceterum schola Metensis ceteris palmarum præripuit, tantum aliis in Gallia scholis præstantior, quantum super ipsam Roma eminebat. Præterea Franci a Cantoribus Romanis Organa tractare didicerunt.

Rex Carolus Roma rediens, adductis secum Magistris Grammaticæ & Arithmeticæ ubique Scholas instituit. Una erat in Regia, id est, in illa Civitate vel oppido, quodcumque Rex intrasset. Item in quibusdam Ecclesiis Cathedralibus, & in multis Monasteriis. Ceteras omnes illa ætate nominis fama superavit Schola Fuldenfis; quod dispicitur ex epistola Caroli ad Laugulfum illius Monasterii Abbatem data, in qua loquitur in hunc modum: utilissimum æstimamus, ut in Episcopatibus & Monasteriis nostræ Ditionis, illi qui idonei sunt, non solum in bonis moribus, sed etiam in scientiis instituantur. Nam cum his ultimis annis epistolas ex diversis Monasteriis acciperemus, deprehendimus, bonum quidem esse earum sensum, sed stilum rudissimum; unde timere cœpimus, ne ignorantia prohiberentur Sacras Scripturas intelligere. Itaque hortamur vos, ut ad litterarum studia incumbatis, & viros aptos ad docendos

no. 6. Conc.
p. 1779.
Capit. to. I.
p. 201.

cendos alios deligatis. Eadem epistola ^{Sæcul. VIII.}
 ad Metropolitanas missa, quæ omnibus ^{A. C. 787.}
 Episcopis eorum Suffraganeis, omnibus
 que Monasteriis communicaretur. Li-
 bros quoque veteris & novi Testamenti ^{ibid. p. 203.}
 Exscriptorum ignorantia vitiatos corrigi,
 & a Paulo Diacono Homiliarum Patrum
 selectarum collectionem in duobus volu-
 minibus ad officia Nocturna legendam
 concinnari Carolus iussit, quam ad Le-
 ctiores omnium Ecclesiarum direxit.

§. XLIII.

Paulus Diaconus.

Paulus Diaconus doctissimis illius ævi
 viris merito accensendus, ex Longo-
 bardorum Gente ortus, Patre Warne-
 frido, cujus nomen quoque gerebat, a
 puero artibus liberalibus instructus, De-
 siderio Regi ab epistolis fuit, quem in
 aula omnes maximi faciebant. Rege
 Desiderio dejecto, Rex Carolus Paulum ^{Sup. §. 5.}
 ob insignem eruditionem apud se reti-
 nuit, amavitque; sed elapsis aliquot an-
 nis ab invidis accusatus, quod contra
 Carolum conjurasset, in Insulam ad Ita-
 liæ littora sitam relegatur. Annis rur-
 sus aliquot ibi exactis fugiens Beneven-
 tum venit, ab Arigiso Duce & Adelper-
 ga Coniuge, Desiderii Regis filia amice
 exceptus. Ibi ab Adelperga rogatus
 Compendium Historiæ Romanæ Eutro-